



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 575/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 65/2012 z 2. mája 2012 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 2140009611 zo 7. júna 2011 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júna 2012 doručená sťažnosť J. Š., K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. E 2140009611 zo 7. júna 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 65/2012 z 2. mája 2012.

Sťažovateľ udáva *„protiústavnosť uznesenia najvyššieho súdu č. 5 Cd 65/2012 spočíva v bezdôvodnom zastavení konania o dovolaní... Protiústavnosť napadnutého uznesenia krajského súdu“* podľa sťažovateľa *„spočíva v tom, že krajský súd odignoroval všetky v odvolaní uvedené námietky, pričom v skutočnosti žiadna z nich nesmerovala proti postupu a právoplatnému rozhodnutiu ako mylne a účelovo konštatuje, čím zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou...“*.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v rozhodnutí o jeho sťažnosti vyslovil, že krajský súd a najvyšší súd napadnutými rozhodnutiami porušili jeho základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie vecí v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Napadnuté rozhodnutia žiadal zrušiť. Súčasne ústavnému súdu oznámil, že o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nežiada, lebo to považuje *„za šikanózne a procesne neekonomické“*. Vo veci právneho zastúpenia je *„pre hmotnú núdzu nútený obrátiť sa na centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci“*.

Ústavný súd listom z 21. júna 2012 sťažovateľa poučil o náležitostiach podania predpísaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy ústavnému súdu preukázal, že podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 19. júla 2012 požiadal o predĺženie lehoty na preukázanie podania žiadosti Centru právnej pomoci.

Dňa 25. júla 2012 sťažovateľ doručil rozhodnutie Centra právnej pomoci v N. sp. zn. 2 N 2396/12 z 18. júla 2012, ktorým mu nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci. Sťažovateľ súčasne oznámil, že nemieni využiť právo uvedené v poučení rozhodnutia a proti tomuto rozhodnutiu nepodá opravný prostriedok, lebo ho považuje za správne a zákonné.

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Rozhodnutím Centra právnej pomoci v N. sp. zn. 2 N 2396/12 z 18. júla 2012 sťažovateľovi nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. Podľa poučenia uvedeného v sťažnosti bolo proti tomuto rozhodnutiu možné podať odvolanie. Sťažovateľ

toto právo vedome nevyužil. Oznamil, že nemieni využiť právo uvedené v poučení rozhodnutia a proti tomuto rozhodnutiu nepodá opravný prostriedok, lebo ho považuje za správne a zákonné.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepredložil splnomocnenie na jeho zastupovanie a bezdôvodne nevyužil ani opravný prostriedok proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, ktorým mu nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci, nespĺnil podmienku ustanovenú v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2012